

bekymrer det ikke også statsministeren i forhold til civilisationernes mulighed for dialog?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er egentlig utroligt, at bare jeg fremdrager nogle fakta om, hvordan den irakiske befolkning ser på situationen, så opfatter hr. Villy Søvndal det som et angreb på venstrefløjen. Jeg gør ikke andet end bare at fortælle, hvordan en meget, meget bred undersøgelse viser, at irakerne ser på det.

Så opfordrer jeg bare hr. Villy Søvndal til måske at se de perspektiver, der ligger i, at den irakiske befolkning altså gerne vil have mere frihed, ser optimistisk på fremtiden, men også gerne vil have hjælp til at bygge det nye samfund op. Det opfatter hr. Villy Søvndal så som et angreb. Det kan jeg ikke helt forstå, men det fortæller måske lidt om, at venstrefløjen er i den trængte situation, at den ikke er i stand til at forklare, hvordan den på den ene side kan hævde, at Saddam Husseins styre var afskyeligt, men på den anden side ikke ville røre en finger for at komme af med ham.

Kl. 16.35

Det er jo det, der er kernen i det her, at venstrefløjen påstår, at de fandt Saddam Husseins regime afskyeligt, men venstrefløjen ville ikke røre en finger for at komme af med Saddam Hussein. Hvis vi havde lyttet til hr. Villy Søvndal, så sad Saddam Hussein og hans afskyelige regime stadig væk i Bagdad.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes egentlig, det er et chokerende lavt tal, når der kun er 57 pct. af de irakiske befolkning, som efter 1 års befrielse føler, at de har fået det bedre. Jeg må indrømme, at jeg synes, det er chokerende lavt, især når man tænker på, hvilke sanktioner Irak var udsat for. Altså ikke alene en despotisk diktator, men også de sanktioner, de var udsat for, der gjorde, at hundredtusinder af irakiske børn døde, og så er der kun 57 pct., der 1 år efter siger, at de har fået det bedre. Jeg er egentlig chokeret over, at det tal ikke er højere, men o.k., der kan vi så sige, at vi har lidt forskellige opfattelser.

Men nu er det ikke det, der er emnet her. Emnet her var noget om terror og terrortruslen, og der må formålet med at bekæmpe terror vel være, at terrortruslen bliver mindre, og ikke at den bliver større. Derfor kunne jeg godt tænke mig, at statsministeren svarede på, om han mener, at

terrortruslen er blevet mindre. Er terrortruslen blevet mindre, efter at Irakkriegen er begyndt?

Og om Irakkriegen: Statsministeren er vel enig med mig i, at uanset om det skulle vise sig, at et demokratisk Irak kan betyde mindre terror i verden, så berettiger det ikke en militær intervention, vel?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, jeg har også allerede nu talrige gange i eftermiddag redegjort for, hvad grundlaget var for den danske regering, nemlig Saddam Husseins manglende samarbejde med FN's Sikkerhedsråd. Det var det, der var grundlaget, og det har hr. Søndergaard også tidligere i eftermiddag erkendt, at sådan var det, og det er jeg glad for.

Med hensyn til hvordan det vil udvikle sig i de kommende år med terrortruslen, ja, det tør jeg ikke give noget bud på. Desværre må vi jo se i øjnene, at der stadig er religiøse og politiske fanatikere, der kan finde på de mest gruopvækkende ting. Og det er en fjende, vi står over for, som på mange måder er usynlig, uforudsigelig og derfor utrolig vanskelig at bekæmpe. Det sætter bare en tyk streg under behovet for, at verdens demokratier står sammen i denne kamp mod den internationale terrorisme.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes ikke, statsministeren forholder sig til spørgsmålet, for jeg mener personlig, at Sovjetunionen bærer et kæmpe ansvar for udviklingen af islamisk terrorisme med Sovjetunionens invasion i Afghanistan.

Jeg mener aktuelt, at Sovjetunionen, eller Rusland hedder det, bærer et kæmpemæssigt ansvar for udvikling af terrorisme med den måde, de opfører sig på i Tjetjenien. Jeg mener, at Israel bærer et enormt ansvar for udvikling af terrorisme med den måde, man opfører sig på i Mellemøsten, hvor man laver etniske udrensninger, forsøger at stjæle yderligere palæstinensisk land ved at opbygge en mur langt inde på Vestbredden.

Det spørgsmål, man må stille sig, er, om de aktioner, man laver, fremmer eller svækker terrorisme. Og jeg synes ikke, statsministeren giver noget klart svar. Formålet med at lave nogle aktioner må vel være at bekæmpe terrorisme, og så vidt vi bare har kunnet se, så har de aktioner, der er lavet, gjort, at Irak er blevet et tiltrækningspunkt for alle mulige galninge rundt omkring fra det meste af verden, der kan komme til at bruge Irak som en eller anden træningsplads.